

ERŐS ÖVÉR

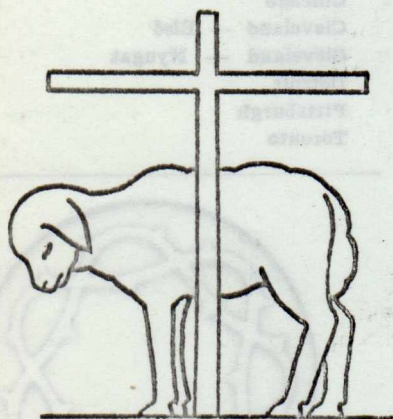
AMÉRIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

XXXII. ÉVFOLYAM

1968. FEBRUÁR — MÁRCIUS

2. SZÁM

ÚJ CSODÁK — RÉGI EMBEREK

AKI mostanában az országot járja, lépten-nyomon hatalmas útépitkezéseket lát. Új super-autóutak vágnak át dombon-völgyön, erdőkön és mezőkön. Ha egy hegy éppen útban van, elmozdítják a helyéről. Még a "hegyeket elmozdító hit" csodája sem kell hozzá (Máté 17:20), csak néhány hatalmas bulldózer s egyéb kubikus gépóriások.

A gyógyítás csodái is mindennaposak már. Ha az öreg szív elkopott, újat tesznek a helyére. Az átültetett szívek egyelőre nem sokáig maradnak életben, de nincs messze már az az idő, amikor majd tartós sikerrel jár egy ilyen szív-átültetés. A gyermekbénulás és egyéb járványoktól való rettegetés is már a múlté. "A hit, amely meggyógyít" manapság már gyógyszerekbe, védőoltásokba és a sebészek ügyességébe vetett hit.

Nem azt jelenti ez, hogy az emberiség nagy léptekkel halad egy jobb világ felé? Lehet, hogy ez bizonyos mértékben igaz, de semmit sem változtat azon a tényen, hogy bár *jobb utakon utazunk, még sincs jobb uticélunk!* Lehet, hogy az életünk hosszabb lesz, mint apáinké volt, de nincs kilátás arra, hogy boldogabbak is leszünk.

MINDNYÁJAN tudjuk, hogy materialista korban élünk. A fejlődés irányát gépek, készülékek, gyógyszerek szabják meg. A Biblia ezt így fejezi ki: "az élet gondjai, gazdagsága és gyönyörűségei megfojtanak bennünket". (Lukács 8:14.)

Ezek a dolgok önmagukban véve nem rosszak, ha életünk meggazdagodását szolgálják és helyes felhasználással megjavítják Istennel és embertársainkkal való viszonyunkat is. De éppen ezen a ponton jutunk csödbe: mert amilyen bámulatosan előrehaladtunk a technika és tudomány terén, annyira hátramaradtunk és földhöztapadtunk vagyunk az embertársainkhoz való viszonyunkban.

E böjti időszak kezdetén minduntalan felvillan előttem a Jeruzsálem felett síró Jézus képe. (Lukács 19:41-44.) Így szólt: "Bárcsak megismerted volna — csak e mostani napon is — hogy mitől függ a békességed! De rejtve van szemed előtt." Jézus könnyei bizony ma is hullának városaink felett; az elhatalmasodott bűnözés, a beszennyezett levegő és ivóvíz, nyomorogvedeink szégyene, a vietnami öldöklés felett. Hát már sohasem tanulunk?! Nem vesszük észre, hogy *a Biblia nem viccel, amikor a bűnről beszél*, s arról, hogy annak milyen rettenetes következményei vannak az ember életében?

A böjti időszak értelme és áldása abban van, hogy kénytelenek vagyunk az egész világ bűnös voltára ráeszmélni, de egyben reménységünk Forrására is rátalálni. Persze az semmit sem segít, ha a bűnről csak általánosságban, személytelenül beszélünk és azt hangoztatjuk, hogy arról nem tehetünk, mert az valami öröklött, velünk született tulajdonság, mint a hajunk színe, vagy a füllünk formája. Akár az istentisztelet közösségében veszünk részt, akár egyedül vagyunk a gondolatainkkal, rá kell döbbernünk arra, hogy bizony mi vagyunk "azok a bűnösök", akikről szó van. Amíg nem ismerjük meg magunkat úgy, ahogy Isten ismer minket — kísértésekben eleső, izgága, gögös, önző emberek —, addig nem vagyunk képesek

*Üdvözítünk, dicsérettel
Ki értünk halált szenvedtél
És mint áldozati bárány
Megváltottál véred árán.*

*Kérünk, Úr Jézus, tégedet,
Tekintsd kínos sebeidet;
Légy azokért szabadítónk,
Halálunkban vigasztalónk.*

*Őrizz meg büntől, szégyentül,
Segélj, hogy élhessünk szentül;
Engedd viselniünk terhünket,
Békességgel keresztünket.*

*Add, hogy az utolsó órán
Élő hittel benned bizván,
Adjuk lelkiünket kezedbe
S bemenjünk dicsőségedbe.*

arra sem, hogy az Ő ítéletét magunkra nézve elfogadjuk és kegyelmére hagyatkozzunk.

Ne várjuk azt, hogy az effajta alázatosság és bűnbánat tömegmozgalommá válik ezekben a hetekben. A legtöbben továbbra is végzik majd napi munkájukat anélkül, hogy eszükbe jutna a böjti idő. Még az egyháztagok nagy része is elereszti majd füle mellett a bűnbánatra és új életre való felszólítást. A világ megjobbulását ők a gyorsabb autókban és nagyobb ernyőjű színes TV-ben látják. *Jézus is ilyen közönnyel találta magát szemben.* Siető emberek haladtak el mellette, amikor Jeruzsálemet siratta, s azt gondolták magukban: ez csak valami gyengeidegzetű fantasztia lehet. Elképzelhetetlen volt számukra, hogy néhány éven belül valóra válik Jézus próféciája és Jeruzsálem romokban hever!

ISTEN azonban türelmes. *Ma még* időt ad arra, hogy megtaláljuk az új életnek — a belső békességnek és igaz örömeinek — a kulcsát. De ezt cselekvő módon nekünk kell keresnünk s az első hely, ahová be kell néznünk: *önmagunkba.*

Talán félünk is attól, hogy mit találunk, amikor mélyen magunkba nézünk. Húzódozunk attól, hogy önmagunkkal egyedül maradjunk. Nem merünk Jézussal sem egyedül maradni. Jobban szeretjük, ha zaj és emberek sokasága vesz körül, még akkor is, amikor imádkozunk, vagy istentiszteleten veszünk részt. Talán nem ártana olyan istentiszteletet is tartani, amelynek csendes részei vannak, hogy alkalmunk legyen önvizsgáló, befelé néző gondolatokra és imádkozásra. "Amikor imádkozol" — mondta a mi Urunk — "menj be a belső szobádba és zárd be az ajtódat."

S akkor, a szokatlan csendben, meghalljuk hangját és megérezzük bűnbocsátó jelenlétét és kegyelmét!

aps-JI

EGYHÁZTÖRTÉNETI SZENZÁCIÓ:

300 éve jött az Újvilágba az első magyar ev. lelkész

Az amerikai lutheránusság történetében jól ismert név **Jacob Fabriciusé**, mert ő volt itt az első evangélikus misszionárius. A 17. század közepén küldte át Amszterdamból a holland ev. egyház, hogy Új Amszterdamban (a mai New York városa) missziói munkát kezdjen. Bizonyos, hogy a First Lutheran Church (Albany, N. Y.) és a Holy Trinity Church (New York City) az ő alapítása 1650—1669 körül. További szolgálati helyei voltak Wilmington (Del.) és Philadelphia, 1699-ben bekövetkezett haláláig. Arról is van tudomásunk, hogy hollandiai tartózkodása előtt bejárta Európát és Sziléziában, valamint Svédországban is működött. Az

eddig ismert legrégebb nyomok Bécsbe vezettek vissza.

Legújabbban felfedezett adatok valószínűvé teszik, hogy Fabricius tulajdonképpen Magyarország szülőtte s a harmincéves háború idején kerülhetett Nyugat-Európába.

E magyar és evangélikus szempontból egyaránt fontos és érdekes kérdés kivizsgálására vállalkozott **Papp János László** lelkészünk, ki korábban a kanadai és buffaloi magyar evangélikusok pásztorja volt (1927-ben szentelték fel Torontóban). Hogy teljes idejét ennek a tudományos munkának szentelhesse, az L. C. A. felsőnewyorki egyházkerülete a "Samuel Trexler" ösztöndíjat adta meg neki. Az adományozó okirat kifejezetten utal arra, hogy "Fabricius Jákob magyar evangélikus lelkész volt s az első evangélikus lelkész, aki Amerikában partraszállt".

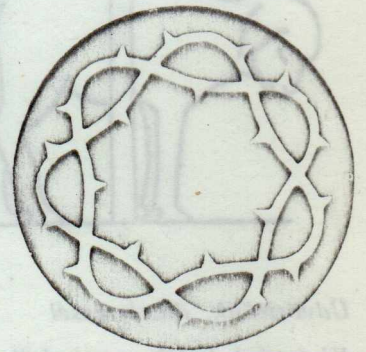
Papp János László húsvét után fél éves európai körútra indul, hogy eredeti forrásokból tanulmányozza Fabricius életútját. Visszatérése után a washingtoni Kongresszusi Könyvtárban és egyéb állami levéltárakban végez majd további kutatómunkát. Kutatásainak eredményeit könyv formájában is kiadják.

Nt. Papp jelenleg Rochesterben (N. Y.) lakik, ahol Zoltán fia az ottani orvosi egyetem professzora, Éva leánya pedig képzőművészeti tanárnő.

Az AMEK pénztárosa jelenti

Az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia pénztárosa, dr. Lestyán János közlése szerint az 1966-os közgyűlés óta (1966. dec. 1. és 1968. január 10. között) gyülekezeteink a következőképpen járultak hozzá a Konferencia fenntartásához:

Bethlehem — Első	_____
Bethlehem — Szt. János Vend	_____
Buffalo	_____
Chicago	_____
Cleveland — Első	175.00
Cleveland — Nyugat	168.49
Detroit	25.00
Pittsburgh	65.00
Toronto	_____

ÚTRAVALÓ

címmel megjelent és az ERŐS VÁR iratterjesztésében kapható az év minden napjára szóló áhíthatoskönyv. 420 oldal, fűzve. Darabonként \$3.25 árban megrendelhető:

ERŐS VÁR

P. O. Box 02148

Cleveland, Ohio 44102

Az egyház nem a naplopók és álomszuszekok hálószobája. Olyan intézmény, amelynek minden tagja buzgón munkálkodik a mások üdvösségére. Nem pihenőtábor ez, hanem munkatábor.

G O L Y A H I R . . .

A venezuelai Caracasban szolgáló **Pósfay György** evangélikus lelkész és feleségét Emesét, Isten második gyermekkel, Klára Máriával ajándékozta meg a múlt év október 26-án. Első gyermekük, Éva Zsuzsanna már első elemista. Az újszülöttet január 7-én keresztelte meg **Puky Ákos** valenciai lelkész.

HÁROM KÖNYVET

hírdettünk meg legutóbb, azzal, hogy azokat olvasóink címére elküldjük. A "Luther", "Krisztus tanúja" és az "Állj, ki vagy!" c. kiadványainkat a beérkezett levelek szerint nagy érdeklődés várja. Örömmel jelentjük, hogy kető már készen van, míg a harmadik könyv az európai nyomda szállítási nehézségeinek kiküszöbölése után nemsokára megérkezik. Türelmet kérünk!

1848 ÉS A MAGYAR PROTESTANTIZMUS

Amikor azt a kérdést teszem fel, hogy mit tett evangélikus egyházunk 1848 ért, a kérdést az igazságnak megfelelően így kell kibővítenem: mit tett a magyar protestantizmus az 1848-as szabadságharc érdekében? Az ágostai hitvallású és a helvét hitvallású keresztyének sorsa ugyanis annyira egy volt, hogy hatásukat felmérni külön-külön nem lehet.

A feltett kérdésre röviden és határozottan így felelhetünk: az 1848-as szabadságharc elképzelhetetlen a magyar protestantizmus élete és szolgálata nélkül, mert a korszellem bölcsője a reformáció volt.

Az újkor kezdetén Európának három nagy tekintélyét ismerhetjük fel: a pápaságot, a császárságot és a latin nyelvet. Luther volt az első történelmi személyiség abban a korban, aki ki mert állani — még Husz János mártíromsága után is — az igazságáért. Az ő bibliafordítása a nemzeti nyelvet, gondolkodást, irodalmat és művészetet változtatta meg gyökeresen. Luther és a reformáció bizonyította be a szabadságot lehengerlő hatalmak legyőzésének és meggyőzésének a lehetőségét és ezzel a lehetőséggel éltek az elnyomott népek. A népek fölött uralkodó tekintélyek legnagyobb ellenfele a gondolatszabadság lett. Ezzel pedig együttjárt az egyéniség felszabadulása is. Az így kivirágzott népi egyéniségből, amelyet a nemzeti nyelv is erősített, nőttek ki azok, akik tudásukat, munkájukat, sőt vagyonukat is a magyar nemzeti közérdek szolgálatába állították.

Az európai protestantizmus életre-hívásával indultak meg a szabadságharcok nálunk is, másutt is. Ahová a protestantizmus nem jutott el (hazánktól keletre) ott nem volt meg sem a szellemi háttér, sem az összefogó erő a szabadság kivívásához.

A reformáció diadala új eszmék előrejutását is magával hozta. Most csak a protestáns radikalizmust említem, amely szellemi ellenállásával és a szakadás bátor vállalásával méltó folytatása lett a szabadságharcnak. A reformáció első célja: visszaterés Krisztus tiszta evangéliumá-

hoz és csak következménye volt az egyházszakadás. Az 1848-i forradalom első célja: a nemzeti állam függetlensége s csak következménye volt a királyi udvartól való szabadulás. A reformáció protestantizmusára és a forradalmakra általában a negatívum bélyegét ütik reá, holott jóértelemben mindkettőnek pozitívum a lényege.

A protestantizmus demokratikus gondolkodása és szervezete különösen az abszolutisztikus kormányzattal szemben jelentkezett hatásosan. A nemzet is, egyházaink is mindig először az alkotmányos utat próbálták végigjárni. Közös volt az egyházi és nemzeti cél: alkotmányos törvényhozás, törvénytartó kormányzás, jogegyenlőség, vagy pedig forradalom és elszakadás a zsarnokságtól. Nem csoda tehát, ha a protestánsok mindenütt ott voltak, ahol

az alkotmányt megváltoztatni remélték. Ez a reménység Kossuthban személyesedett meg. A döntő szó kimondására csak az a Kossuth mert vállalkozni, aki úgyis mint a nemzeti fájdalom, úgyis mint a protestáns keserűség és csalódás hordozója, a kettős szenvedés alóli menekülést csak így látta lehetségesnek. Népével és egyházával már nem veszíthetett semmit sem. Ennek köszönhető a függetlenség kimondása után az új magyar alkotmány, amely a nemzet tagjainak és az egyháznak egyenlő jogokat biztosított, amelyért folyt valójában minden küzdelem. Ezekből a küzdelmekből a protestantizmus nem vonhatta ki magát, ha nem akart önmaga történelmi lényegével szembefordulni és lassan elpusztulni. A protestantizmus önvédelmi harca azonosult a nemzet önvédelmi harcával, mindkettőjük közös ellensége ellen.

(BM)

KULTÚRDÉLUTÁN CSIKÁGÓBAN

Felejthetetlen élményt jelentő délután emlékével tértek haza otthonukba azok, akik részesei lehettek az Evangélikus Egyházközségben immár évek óta folyamatosan rendezett magyar kultúrdélután-sorozat december 3-iki programjának, melyen a világszerte ismert nevű magyar hegedűművésziünk, a Chicago Conservatory College elnöke, Dr. D'Albert Ferenc tartott roppant érdekes és élvezetes előadást a magyar zeneszerzés küzdelmes kibontakozásáról és Bartók és Kodály műveiben való csúcsra emelkedéséről.

D'Albert Ferenc előadását érdekesen kiválogatott hanglémez szemelvényekkel illusztrálta, kitűnő technikai leadásban: a lemezek egy része pedig éppen Dr. D'Albert avatott játékában, vagy huga, D'Albert Mária énekével mutatta be a vonatkozó zeneműveket.

A termet zsúfolásig betöltő közönség soraiiban ott voltak a művész szülei is, édesapja (D'Albert Gyula tanár maga is kiváló muzsik, zeneszerző és Ferenc fia legelső mestere), huga, Mária és a chicagói magyarság számos kitűnő képviselője. A nagyszerűen sikerült előadás oly nagy tetszést váltott ki, hogy az immár tradicionális, műsor-záró vi-

tában felvetődött a gondolat, hogy azt kibővített formában, esetleg könyvalakban kellene a magyar fiatalság rendelkezésére bocsátani. Mindazok, akik a magyar nemzeti zeneszerzés kialakulásának érdekesítő útjait szívetnénk ismerni és egyben keresik a mai modern kompozíciók megértéséhez vezető — és laikusok számára gyakran járhatatlannak tetsző — utat, rendkívül hasznos útmutatást szerezhettek D'Albert Ferenc előadásából. Ez azért is nagyjelentőségű, mert hiszen sokszor éppen a magyarok azok, akik Bartókot kevésbé értik meg, mint a Nyugat zeneértő nagyközönsége, pedig éppen Bartók és hasonlóképpen Kodály Zoltán voltak azok, akik úi magyar zenei anyanyelvet alkotnak, építve azt a nép ajkáról, szinte az utolsó percekben, a feledésbe merülés előtt ellesett elemekből, népdalokból... s mindezt a legmoder-

(Folytatás a 4. oldalon)

"TUDOM
KIBEN HISZEK..."

c. rovatunk e számunkból anyagtorlódás miatt kimaradt. Áprilisban folytatjuk.

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

Az Amerikai Evangélikus Egyház
Magyar Konferenciájának
lapja.

Szerkesztő és kiadó:

Juhász Imre.

Munkatársak:

Egyed Aladár és Bernhardt Béla.

“ERŐS VÁR”

(“MIGHTY FORTRESS”)

P. O. Box 02148, Cleveland, Ohio 44102.

Published by the
Hungarian Conference

of the Lutheran Church in America.

Issued monthly October to May,
bi-monthly in June/July and Aug./Sep.

No. 2 (111.) Vol. XXXII.

FEBRUARY - MARCH, 1968

Subscription: \$3.00 a year.

Second-class postage paid

at Cleveland, Ohio.

FONTOS!

Minden szerkesztőségi anyag,
kézirat, gyülekezeti hír, úgyszin-
tén a lappal kapcsolatos minden
levelezés, előfizetés és adomány
erre a címre küldendő:

“ERŐS VÁR”

P. O. BOX 02148

CLEVELAND, O. 44102

Az “ERŐS VÁR” előfizetési díja
egy évre csak 3 dollár. Szívesked-
jenek a lejárt előfizetéseket kése-
dellem nélkül beküldeni a fenti
címrre.

Be nem jelentett címváltozás esetén
a posta a kézbesíthetetlen újságot
megsemmisíti, a kiadóhivatalnak pedig
külön portót kell fizetnie. Erre a költsé-
gre különösen nem-előfizetők, kése-
delmező előfizetők, vagy többéves hát-
ralétkban lévőek esetében nehéz fedeze-
tet találni.

Ezért kérjük olvasóinkat, hogy min-
den esetben pontosan adják meg címük-
ket a “Zip Code” szám feltüntetésé-
vel együtt! Az újságot “Zip Code”
szám nélkül nem kézbesíti a posta.
Címközlésnél tüntessék fel az utca
megjelölését is; pl. St., Rd., Ave.
Ugyanis egyes postai zónában azonos
nevű utcákat csak így lehet megkülön-
bözöztetni.

Printed by

Classic Printing Corporation

9029 Lorain Ave., Cleveland, O. 44102

“Lutheran Church in America”

egyházunk életéből

◆ Egyházunk országos vezetőségét, fő-
ként azonban a “Board of American
Missions” és a “Board of Parish Educa-
tion” országos ügyosztályokat a városi
életkörülmények kérdései foglalkoztatják
különösebben. A legutóbbi hónapokban
számos jelentős gyűlést és konferenciát
tartottak, s ezeken a figyelmet erre az
égető társadalmi problémára összpontosí-
tották. Súlyt fektetnek arra, hogy az il-
letékeseknek meg legyen a kellő tájéko-
zottságuk. Ennek érdekében egyházunk
“püspöki” karának valamennyi tagja,
vagyis a 32 egyházkerület elnöklelkésze
április végén egyhetes szemináriumon
vesz részt a esikágói “Urban Training
Center” rendezésében. Szó van arról is,
hogy kezdő lelkészeket belvárosi munka-
körbe helyeznek, hogy tisztában legye-
nek a városi élettel, a társadalmi jelen-
ségekkel, meg azokkal a törekvésekkel,
amelyek a megoldást keresik; csak bizo-
nyos idő letelte után kerülhetnek paró-
chusi állományba.

◆ A reformáció 450. évfordulója alkalmából meghirdetett országos gyűjtés
 (“New Life Offering” néven) 700,000
dollárt eredményezett.

◆ Megbeszélések tárgyát képezi az a
probléma is, hogy milyen az együttműkö-
dés a hívek között a gyülekezeteken be-
lül, ill. az egyház keretében gyülekezeti,
egyházmegyei, egyházkerületi és orszá-
gos szinten. Igen sok egyházmegyében az
összeköttetés ápolásának és a kapcsola-
tok tartásának a témáját dolgozzák fel
lelkészek és világiak részvételével.

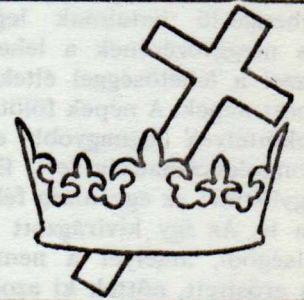
◆ Az ohioi Cincinnatiában tartották meg
január végén egyházunk 32 egyházke-
rületi elnökének ezévi konferenciáját. A
témakörökből kiemelkedett a faji kérdés.
Dr. F. C. Fry, országos elnök vonatkozó
beszédében kijelentette a következőket:
“Az egyház vagy megbirkózik a néger
gettók által teremtett társadalmi helyzet-
tel pozitív cselekvés útján, vagy tanú-
jává kell lennie olyan véres és hosszadal-
mas lízongásoknak, amelyek egyedülál-
lóak az USA történetében.”

◆ Érdekes jelentőségű az a megállapítás,
hogy szociális téren a következő félév-
tizedben inkább konzervatív elvek jutnak
érvényre annak ellenére, hogy a problé-
mák megoldása új meglátásokat kíván
meg. Ez a “konzervatívizmus” azzal ma-
gyarázható, hogy az emberek nem képesek
lépést tartani a szociális fejlődéssel, a kap-
csolatos törvényhozás jelentőségével és
annak követelményeivel.

◆ Júniusban tartják meg egyházunk or-
szágos biennális közgyűlést a georgiai
Atlantában. Nagyon fontos határozati ju-
vaslat lesz az, hogy 1972-ben országos
gyűlést tartsanak a hetvenes évek kü-
lönleges szükségének a fedezésére. Fel-
tehető, hogy a gyűjtés elősszege 20 mil-
lió dollár körül lesz. Ez egyezik az “Ame-
rican Lutheran Church” és a “Lutheran
Church Missouri Synod” egyházakban
már tervbevetett hasonló gyűjtések elősz-
szegével.

◆ Az ifjúsági lelkipásztorolás egyik
alapkérdése a konfirmációnak a jelentő-
sége a fiatalok életében. A három nagy
amerikai ev. egyház közös bizottsága meg-
állapítja, hogy a konfirmáció teológiai ki-
értékelése és gyakorlata jóformán gyüle-
kezetről gyülekezetre különbözik és ezért
ugyanesak sürgető, hogy jó és ékes rend,
áttekinthető egység alakuljon ki. Ezek-
nek az egyházaknak az országos közgyű-
lései 1970-ben, ill. 1971-ben foglalkoznak
majd a konfirmáció kérdésével. Remél-
hető, hogy egyöntetű teológiai felfogás
és gyakorlat kristályosodik ki.

(bbp)

KULTÚRDELUTÁN CSIKÁGÓBAN

(Folytatás a 3. oldalról)

nebb tudományos felkészültséggel és
módszerekkel.

(Dr. D'Albert és huga lemezei a
helyszínen is rendelkezésre állottak
megvételre, nagyrészt el is fogytak;
természetesen kellő készlet áll azok-
ból rendelkezésre, ha D'Albert Má-
riának írnak a következő címre:
Hussar Records, P. O. Box 5752,
Chicago, Illinois 60680. Szerk.)

Szívből gratulálunk a nagyszerű
D'Albert előadás rendezőjének, Nl.
Tessényi Kornálnak, aki valóban
nagy kulturmunkát végez ezekkel az
előadásokkal és kívánjuk, hogy mi-
nél többen jöjjenek ezekre a ma-
gyar kultúrát szolgáló előadásokra.

(—)

LÁTÓ SZEMMEL

Legtöbb gyülekezetben nemrégiben ment végbe az 1968. évre megválasztott tisztségviselők beiktatása, s egyben azoknak a szolgálatban való megerősítése is, akiknek a hivatali idejük 1967-tel nem járt le. Ebben a zárzavaros világban szívbe markolóan felemelő az az aktus, amelyben gyülekezeteink ún. laikus tagjai az oltár elé lépve tesznek fogadalmat arra, hogy "Isten segítségével" minden kötelességüknek legjobb tudásuk szerint tesznek eleget. Ezt a fogadalmat áldja meg hivatala szerint a gyülekezet lelkésze, s a fogadalom teljesítéséért mond imádságot a gyülekezet.

Ezért bizonyára helyévaló, ha ebből a három szemszögből vizsgáljuk meg az egyházi hivatal betöltésének kérdéseit, hiszen sem az egyik, és nem is a másik, hanem — emberi oldalról — a három együttműködésén múlik az, hogy gyülekezetek hivatalnokai valóban munkásai-e Isten országának, vagy pedig csak formai előírásokhoz igazodnak, amikor jelölésüket valamilyen tisztségre elfogadják.

Bárhol is létezzék, a gyülekezet — Isten népe — sokféle és sokrétű követelménynek néz elébe, amikor küldetését betölteni kívánja. Az ókosság és jó rend érdekében nemcsak a liturgikus életnek, de a gyakorlati létnek is igazodnia kell bizonyos ügymenethez. Mindezt nem lehet egyetlen személy vállaira helyezni, hanem szükséges, hogy az egyházi közösségben kiváló, ismeretekben kellenő járta gyülekeleti tagok is hathatósan belefolyjanak az ügyek intézésébe. Csak hálásak vagyunk Istennek, amikor Szentlelke indíttatására gyülekezeteinkben feléles egyháztagok szívesen vállalkoznak bizonyos tisztségek betöltésére. Amennyire megtisztelő az illetőre ez a vállalkozás, éppannyira kötelező is. Tiszteletet és elismerést csak az a tisztségviselő vívhat ki magának (ha ez cél lehet egyáltalán), aki tisztségét szakértelemmel, odaadással és áldozatkészséggel teljesíti. Az utóbbi kettő a fontos inkább: az odaadás és áldozatkészség — mert ezek igyekezetet és szakismeretet eredményezhetnek. Jól meg kell gondolnia tehát mindenkinnek, hogy mennyire hajlandó belemélyednie munkakörének követelményeibe, az illesekben, összefüvetekben, stb. való részvételre, s arra, hogy szakavatott vezetés alatt szakszoríttan végezze munkáját. Néha úgy is, hogy annak adjon jóindulatú tanácsot, aki — még ha maga a lelkész is —, talán nem látja tisztán a feladatkör részleteit.

Ha valaha emberek hálásak segítségért, azért, hogy számíthatnak mások szíves

ön köznevelő támogatására, a gyülekezet lelkészeknek kellene ilyen hálásaknak lenniük. Legtöbbjük az is. Az irányítás komplexuma sokszor lehetetlenné teszi, hogy a lelkész minden téren "szakember" legyen, pasztorációs és adminisztrációs munkát egyforma tudással végezzen. Nem aprózhatja el magát, mert akkor legfőbb kötelességének, az Evangélium hírnökségének nem tud megfelelni. Már az újtestamentumi idők óta szokásban van a gyülekezeti hivatalok megosztása. Milyen jó érzés a vasárnapi iskolában, a különböző egyházi szervezetekben, és főként a presbitériumban azt látni, hogy munkatársakat találhat fel a lelkész, akik a gyülekezet ügyét szívükön viselik és érette munkálkodni nem restellnek. Hányszor kell azonban tapasztalni, hogy lelkészek az ilyen odaadást félreértik, helyzetüket fenyegetettnek tartják és ezért megakadályozzák a testületi munkálkodás egészséges kibontakozását és eredményességét. Lehetetlen volna megkívánni lelkésztől, hogy jártas legyen pénzkezelésben, jegyzőkönyvírásban, építési munkákban, és sok más gyülekezeti tevékenységben, de megkívánhatják tőlük, hogy szerettelt és bölcsességgel fogadják világi munkatársaik szolgálatát és adott esetben elismerjék illetékes szakember közvetlenebb illetékességét — ami soha nem jelenti, hogy ezzel a vezetés eszék ki a kezükből. Ettől a felelősségtől nem szabadulhatnak meg, de ennek az érdekében kell elfogadniuk a gyülekezet tisztségviselőinek igyekvő munkálkodását.

Bizonyos választások mögött, még a gyülekezetben is, személyi érdekek és más hasonló indítékok észlelhetők. Amikor azonban a gyülekezet tagjai maguk közül kiválasztják a tisztségviselőket, akkor azokban önmagukat teszik a kirakatba. Bennük és általuk méri le Isten egy gyülekezetet sáfári mivoltát, azt, hogy hivatásának ebben a világban mennyire felel meg. A beiktatások napján elmondott imádságok mellé oda kell sorozni a bizalmat az év minden napjára, a támogatást, amikor a tisztségviselők a gyülekezet nevében eselekednek. Önmagát csalja meg az a gyülekezet, amely választások alkalmával nem tekinti a jelöltek rátermettségét, az istenfélő, vallásos életfolytatást, amelyhez hozzá kell járulnia a hivatalhoz való értésnek is. A gyülekezet egy-egy közgyűlésen és a beiktatások alkalmával juttatja szándékát kifejezésre tisztségviselői tekintetében — áldás, haladás, jó rend jár nyomában a körültekintő szavazatoknak és szívből felfakadó fohászoknak.

Lelkész, tisztségviselők, gyülekezeti tagok

— sokféle kegyelem sokféle sáfári, de együttesen tagjai az egy testnek, a Krisztus Egyháznak. E tagok egymásmelatti sáfárunk felismerésén és együttműködésén áll vagy bukik, hogy az Egyház jó bizonyosságot tesz-e Üdvözítő Uráról, a Jézus Krisztusról.

Keresztes Pál

Egy furcsa pályázó

Egyik német egyházi lapban olvasható ez a különös pályázat. A lelkészválasztás izgalmas előzményei között, az egyik megbeszélésen feláll egyik presbiter, levelet vesz elő a zsebéből és közli, hogy új pályázó jelentkezett, aki bizonyosra veszi a hangulat felé fordulását. A levél így hangzott:

"Tudomásomra jutott, hogy az Önök gyülekezete pásztorot keres, s ezért ezennel tisztelettel én is jelentkezem. Úgy gondolom, van néhány adottságom, amit értékelni tudnának. Meggyőző erővel tudok prédikálni. Írással is elértem némi sikert. Mondják, jól tudok szervezni. Tényleg, a legtöbb helyen, ahol eddig voltam, igyekeztem jól kézben tartani a dolgokat.

Vannak, persze, akik néhány dolgot a rovásomra írnak. Már elmúltam 50 éves. Még soha nem voltam sehol három évnél hosszabb ideig. Néhány gyülekezetet azért kellett elhagynom, mert békétlenség tört ki. Azt sem akarom elhallgatni, hogy három vagy négy alkalommal ültem börtönben — igaz, nem valami büntetés miatt. Egészségem, bizony, nem a legjobb; ennek ellenére még sokat dolgozom. Időnként mellékfoglalkozást is végzek, hogy kényeremet biztosíthassam.

Azok a gyülekezetek, melyekben eddig voltam, mind kicsik voltak, jóllehet nagy városokban. A legtöbb helyen más vallások vezetőivel nem értettük meg egymást. Sőt, az igazat megvallva, néhányan ellenségeim lettek, feljelentettek és keményen támadtak. Az adminisztráció nem erős oldalam. Néha azt is elfelejttem, kit kereszteltem meg. Ezeknek ellenére, abban a meggyőződésben vagyok, hogy az Önök gyülekezetében meg fogok tudni felelni."

— A levél nagy feltűnést keltett. Azt kérdezték a gyűlésen, hogy juthat eszébe ilyen büntetett előéletű, beteges, veszekedő, feledékeny embernek, hogy pályázzon. Feltétlenül akarták tudni ennek a furcsa jelentkezőnek a nevét.

A presbiter így felelt: "Uraim, ez Pál apostol." (Ev. Élet)

DÍCSÉRŐ ÉNEK ÖREG MAGYAR TESTVÉREKRŐL

a clevelandi Első Egyház Oltáregylete 60 éves jubileumán

Vajjon mi jogosít fel egy parányi víz-csepp, egy elsodort falevél dícséretére? Milyen alapon lehet olyan nagy jelentőséget tulajdonítani egy magyar egyesületnek, hogy újságicikket írunk róla? Kit érdekel ma az emléklapok között száradó picit ibolya, amikor nemzetek, sőt az egész világ a lét vagy nemlét borzalmas kérdéseivel áll szemben? De nem is az a szándékunk, Csak egy percre óhajtunk megállani, hogy egy kis magyar sziget életén belül, egy-két megmaradt írás alapján megnézzük, hogy miként éltek azok a magyarok, akiket a század elején rakott partra az akkori vihar. Mert viharokom megy át minden nemzedék. Minden nemzedéknek meg van a lét és nemlét kérdésének nagy és viharos éjszakája.

A múltbanzésnél éppen úgy, mint a jövő keresésénél a látás feltétele a fény mellett a tiszta szem. Aki tudatosan homályosít vagy tejüveget tesz a szemére, az megtagadja önmagától a meglátások örömét, a múlt alkotásainak és életének az érdekességeit. Ilyenre van példa saját emigrációnk rétegein belül, ahol kölesönösen homály takarja a múltat. Be kell vallanunk hogy az amerikai születésű magyarok és azok, akik 30—40—50 éve, vagy még régebben élünk itt, nehezen tudjuk megérteni azt az élményt és félelmet, amit egy-egy egyenruhás ember megjelenése vagy a városok felett végig sikló bombázók jelentettek. Ezt lekicsinyelni a magunk részéről az emberi élet és élmény lebecsülése lenne. De ugyanúgy hiányossá válik és kapcsolataink összintességét gyengíti, ha az öreg magyarok életére úgy tekintünk, mintha az sohasem érzett volna fájdalmat, árvaságot, hontalanságot, éhséget és minden olyan keserűvet, ami a nyugtalan lélek tulajdonságából származott. De nagyon is érezte. Élete olyan szigetté vált, amelyből nem meit többé hajó sem vissza, sem más országokba. Ez a jubileumi alkalom nyújtja a lehetőséget arra, hogy ezekről az emberekről szóljunk egy-két dícsérő szót.

Dícséretükre váljék, hogy a kétségeik idején nem csüggedtek el. Amikor sehonnan nem jöhetett segély és sem gyár, sem műhely, sem más munkaalkalom nem nyújtott biztonságot, egymás védelmére emeltek fel kezeiket. Megalkották segélyegyleteiket, templomaikat és iskoláikat. Némi büszkeséggel említjük meg, hogy a mi gyülekezetünk volt egyike az elsőeknek, amelyik magyar árvaházat hozott létre. Magyar telepeiken a veteményes kertek zöldje ringott és kertjeikből virágok illata áradt. A nyári magyar iskolák gyer-

mekzsivaja és csigakészítő nénik a magyar gyülekezetek életében sokkal egészségesebb életet teremtettek, mint a mai kor pszichológusa és ifjúsági bűnözők korlátozására berendezett apparátusa. A gyerekek nem kaptak új autót graduálásuk idején, de gyermekkorukban tudták, hogy van édesapjuk és édesanyjuk, akiknek szeretetével nőttek fel testvéreik társaságában. Nem voltak hiba nélkül, de azt hiszem, jobban megbocsátók, mert nem vontak ki a magyar közösségekből egy kisebb sértés vagy félreértés miatt. Így éltek és így öregedtek meg a mi magyarjaink. S most, amikor lassú lépésekkel jönnek fel templomainkba hálaadásra és talán visszaemlékezésre, joggal illeti meg őket a dícséret és egy kis büszkeség, amikor szegénységükből és hűségükből épült templomukban dícsérhetik az Istent.

A nemzedékeket elválasztó úr talán sohasem volt mélyebb és szélesebb, mint most. Amikor egymásra nézünk, szinte hihetetlennek látszik, hogy valamikor a kettő egy volt, hogy a szülők és gyermekek ugyanazon szerény asztalt ülték körül. Századunk fejlődése időben és térben gyermekeinket kétségtelenül messze fölénk emelte. De vajjon megtartották-e azokat az értékeket, ami a mi magyar emigrá-

ciós népünket megtartotta, amikor ők állottak fiatalon, szembe a viharral?

Dícséretet óhajtottam mondani a clevelandi Első Egyház Oltáregyletének jubileumán az öregekről. Nem az öregségükről, nem az életükről, hanem arról, ami megtartotta őket, a bennük megmaradt hitről és emberségükről. Ezek az emberek átérték a vihart, mert nem tagadták meg az Istent, a hazát, a családot, a tisztességet. Az oltárookra ráhelyezték szívük áldozatait és imádságaik kéréseit és úgy szolgáltak körülötte, mint akik tudják, hogy nemcsak önmagukért élnek.

Legyen áldás az ünnepeltekben, legyen áldás a magyar egyházak minden munkáján. Legyenek áldottak az emlékek, amiket egyházépítő öregjeinktől örököltünk.

Merre futnak szét a tenger tarajos hullámai, merre pihennek majd esontjai az előttünk járó nemzedéknek, nem tudjuk. De ha úgy adódnék, hogy az új nemzedék útkeresése zsákutcába futna, akkor még mindig visszatérhetnek a múlthoz, "az öregekhez", s mi garantálni tudjuk, hogy nemcsak egy megszépülő múltat fognak felfedezni, hanem azokat az erőket is, amelyek megmaradásuk gyökereit képezték, amikor Isten népeként élt ezen a földön a magyar. **Brachna Gábor**

AZ EGYHÁZ HÍREI

EVANGÉLIKUS
VILÁGSZÖVETSÉG

● Az evangélikusság V. világgyűlését a braziliai Porto Alegre városban tartják meg 1970 júliusában. Előreláthatóan a hivatalos résztvevők száma meghaladja az 500-at. A szervezés vezetője Rev. Guido Tornquist, az EVSZ latinamerikai bizottmányának az igazgatója.

● A Református Egyházszövetség és az EVSZ képviselői között januárban folytatott megbeszélések végeztével kibocsátott nyilatkozat arra biztat, hogy az evangélikusok és reformátusok kapcsolatát minél jobban el kell mélyíteni.

● Az Egyházak Világtanácsának nyáron, Uppsalában tartandó nagygyűlése könnyen kétesértékű vállalkozásnak bizonyulhat, állapította meg Dr. K. E. Skydsgaard az EVSZ teológiai folyóiratában. Ez a veszély a nagygyűlés mottójában rejlik: Ime, én mindent újjá teszek!" — mivel különböző társadalmi tényezők félremagyarázhatják jelentését, holott, amint a neves professzor kommentálja, ennek az igének nincs forradalmi mondanivalója, hanem Isten országá-

nak megvalósulására, az utolsó idők bekövetkezésére utal.

ÉSZAK-AMERIKA

● New Yorkban tartotta ezévi közgyűlést az Országos Evangélikus Tanács. Ez a szerv az amerikai evangélikusság több mint 95 százalékát foglalja magába, vagy 9 millió lelket képviselve. Többévi előkészítés után az Evangélikus Tanács 1966 novemberében, Clevelandban alakult meg.

● Ev. közép- és felsőfokú iskolákban az 1967—68. tanévre beiratkozott tanulók száma 100,800. Ebből teológiai hallgató 4,200. A legtöbb teológussal a "Lutheran Church Missouri Synod" egyház Concor dia Szemináriuma büszkélkedhetik (St. Louis, MO., 977), míg a "Church of the Lutheran Brethren" egyház fergusonfalli (MN) szemináriumán két hallgató tanul.

● Az Argentínában missziós lelkesítő szolgálatot végző Nt. Hefty László családjával együtt egyéves szabadságra az USA-ba érkezett.

● A "Lutheran World Relief" országos segélyszerv évi jelentésében aggodalmát

fejleszté ki amiatt, hogy az állami költségvetésben a külföldi segélynyújtás finanszírozásának előirányzatát jelentősen csökkentették.

● Az amerikai magyar reformátusság újabb közös intézménye, a Bethlen "Freedom Press" ez év elejével Ligonierban (P.A.) megkezdte működését.

● Közvéleménykutatási adatok szerint a templombajárók száma 1967-ben emelkedett korábbi tízévi fokozatos esőkenés után. Eszerint az amerikai felnőttek 45 százaléka rendszeres templombajáró. A római katolikusok 66 százaléka után az evangélikusok és baptisták következnek 39—39 százalékkal. A nők arányszáma 49 százalék.

● Február 13-án az Országos Evangélikus Tanács, az Amerikai Evangélikus Sajtóiroda és az Evangélikus Világsegély szervezetek newyorki irodahelyiségei tetemes tüzkárt szenvedtek a Remington Rand épület 17., 18. és 19. emeletén. A tűz keletkezésének az okát még nem állapították meg, ugyancsak nem áll becsülés rendelkezésre, hogy mekkora a tűzkár. A Sajtóiroda és a Világsegély működése ideiglenes helyiségekben, a Tanácsé sajtó helyiségeiben különösebb fennakadás nélkül folyik. Emberéletben kár nem esett.

MAGYARORSZÁG

● Az Ev. egyház országos főtitkári tisztét Nt. Karner Ágoston, a Gyülekezeti Segély vezetői munkakörét Nt. Várady Lajos esperes tölti be.

● Az Országos Ev. Presbitérium 1967. december 28-án tartotta ülését. Összefoglaló beszédet D. Káldy Zoltán püspök, országos lelkészelnök mondott. Feltűnő, hogy az "eredmények" felsorolása mellett szükségesnek látta a következők megállapítását is (ez a rész a közzétett jelentés egyhatodát képezi!): "Van néhány olyan lelkészünk, presbiterünk, akiknek a mögöttünk lévő húsz esztendő teológiai tisztázásai, az új útonjárás jó tapasztalatai és a politikai helyzet megszilárdulása sem volt elég arra, hogy téves nézetelt feladja, hamis váradalmaitól megszabaduljon és felszabadult szívvel járjon azon az úton, amelyet Isten kezéből vettünk. ... Megkeressük a módját annak, hogy feleljenek egyházunknak, törvényes többségünknek, egyházunk népének is. Nem fogjuk megengedni, hogy a koncepciójában megbukott, vereséget szenvedett egyházi reakció — bármilyen kiskörű is az ma már — alattomosan zavarja egyházunk szolgálatát és külföldi egyházakkal való kapcsolatainkat."

● Meghalt Görög Ernő ny. ev. lelkész. "Tudom, hogy az én Megváltóm éli!"

● Erdőkürtön a templomszentelés 182., Mörgeon Baráth József lelkész szolgálatának 50., Répcelokon alakulásának 100. és Smidélusz Ernő lelkész szolgálatának 25., Ostffyasszonyfán harangszentelés keretében alakulásának 50. évfordulóját, Arnoton új parókia szentelését ünnepelte az ev. gyülekezet.

● Az ev. lelkészi továbbképzés előmozdítására ún. teológiai szakcsoportokat létesítettek, ezek a következők: ószövetségi, dogmatikai, egyháztörténelmi, gyakorlati-teológiai és szociológiai. A lelkészek önkéntes jelentkezéssel kapcsolódnak be a szakcsoportok munkájába.

● Az 1948-ban az állam és az ev. egyház között létrejött Egyezmény intézkedéseitől eltérően országos elnöksége kérésére az ev. egyház 1968-ra is változatlanul megkapja a teljes államsegélyt, rendkívüli államsegély címén.

● "A reformáció öröksége és kötelezése" címén jubileumi könyvet, 1968-ra "Evangélikus Naptár"-t adott ki az Ev. Sajtóosztály.

● Az abaújszántói és a tállyai ev. gyülekezet társgyülekezetté alakult a lelkészi szolgálat előnyösebb hasznosítására.

BRAZILIA

● 1969 júliusára tervezik az 5. latin-amerikai ev. kongresszust; színhelye Sao Paulo lesz.

VIETNÁM

● A Vietnámban szolgálatot végző 50 ev. tábort lelkész közül eddig heten sebesültek meg hadieselemények következtében.

NÉMETORSZÁG

● Az Evangélikus Egyházszövetség elnöke, Dr. H. Dietzfelbinger bajor püspök háromhetes ázsiai túra keretében Új-Guinea, Ausztrália, Taiföld, Hong-Kong, Perzsia és Izrael ev. egyházait és intézményeit látogatta meg.

AUSZTRIA

● Az Osztrák Ev. Egyház vezetője, Dr. G. May bécsi püspök bejelentette nyugat-lombavonulását ezévi októberi hatállyal. A 70 éves, püspöki szolgálatát 24 éve végző egyházfő utódát az egyház márciusi zsinatán választják meg.

(bbp)

Gyülekezeteinkről

BUFFALO

Lelkész: Buthy Dénes

Templom és lelkészlak: 1035 Grant St. (14207). Tel.: 873-2077. — Istentisztelet minden vasárnap de. 10-kor angolul, 11-kor magyarul.

CHICAGO

Lelkész: Tessényi Kornél

Templom: 555 W. Belden St. (60614). Tel.: 549-1002. — Lelkészlak: 2145 W. Arthur Ave. (60645). Tel.: 764-5826. — Istentisztelet minden vasárnap de. 9:45-kor.

ERŐS VÁR gyülekezeti megbízott és lapterjesztő: Tomaj Gusztáv, 2429 W. Dakin St. (60618). Tel.: 463-4029.

Egyik legutóbbi kultúrdélutánunkról a lap más helyén találunk beszámolót.

Ez évben előadónk voltak: Gyetván Alpar író, D'Albert Ferenc hegedűművész, Hadházy Dezső elektromérnök és Klaudinyi László festőművész. További kultúrdélutánjainkat a következő vasárnapokon tartjuk, minden esetben du. 4 órakor egyházunk nagytermében: márc. 24-én: "Politikai helyzetünk a nagyvilágban" (dr. Hoványi Gyula); ápr. 28-án: "A mai hazai és külföldi magyar irodalom" (Mak-

kai Ádám); május 26-án: "A magyar konyha múltja" (Szathmáry Lajos).

CLEVELAND — ELSŐ

Lelkész: Brachna Gábor

Templom és lelkészi hivatal: 2836 Ersz Blvd. (44104). Tel.: 721-7074. — Istentisztelet minden vasárnap de. 9:45-kor angolul, 11-kor magyarul.

ERŐS VÁR gyülekezeti megbízott és lapterjesztő: Boros József, 12002 Browning Ave. (44120). Tel.: 231-7931.

Oltáregyletünk március 17-én, vasárnap ad hálát az Egyház Urának, működése 60. évfordulóján. De. 11-kor ünnepi istentisztelet, majd du. 1 órakor gyülekezeti közebéd. (Az Oltáregyletet méltató cikket lásd lapunk más helyén.)

CLEVELAND — NYUGAT

Lelkész: Juhász Imre

Templom: W. 98 & Denison Ave. — Lelkészi hivatal: 3245 W. 98th St. (44102). Tel.: 961-6895. — Istentisztelet minden vasárnap de. 9:30-kor angolul, 10:45-kor magyarul. — Úrvacsoraosztás minden hónap első vasárnapján és az ünnepnapokon.

— Vasárnapi iskola de. 9:30-kor angol, 10:45-kor magyar nyelven.

Külön hétközi böjti istentiszteletek: szerda, ápr. 3. este 7:30-kor magyar, 8:15-kor angol; nagyszombat, ápr. 10-én este 7:30-kor magyar, nagycsütörtökön, ápr. 11-én este 7:30-kor angol (úrv.). **Megeskettük** May Józsefet és özv. Hermann Jánosnét jan. 6-án. **Eltemettük** dec. 23-án Moravecz Bélát 41, febr. 13-án özv. dr. v. Tapolesányi Dezsőné sz. Illésházy Arankát 75, febr. 20-án Balogh Jánosné sz. Kéri Annát 76 éves korában. Légy hű mindhalálig... **Osztozunk** dr. Lelbach Antal testvérünk gyászában, kinek édesanyja febr. 3-án halt meg Magyarországon, 81 éves korában. — **Betegeink:** Orre (Öri) János a Szt. János kórházban, Schmidt Miklósné az Egyetemi kórházban fekszik. Imádkozunk felgyógyulásukért. — A kivándorolt magyarok gyermekei legtöbbszörre kitüntetik magukat tanulmányaik során. Most is örömmel számolunk be arról, hogy Csépes Lajosék leánya, Király Enikő a Western Reserve egyetemen francia irodalomból sikeresen letette a Masters Degree-vel járó vizsgát s ezzel a doktorátushoz vezető úton van már.

DETROIT

Lelkész: Asbóth Gyula

Templom: 8151 Thaddeus St. — Lelkészlak: 8141 Thaddeus St. (48217). Tel.: 841-3077. — Istentisztelet minden vasárnap de. 10-kor angolul, 11-kor magyarul.

Január 28-i évi közgyűlésen a gyülekezet megválasztotta a múlt évi tisztikart és presbitériumot, az oltáregyesület tisztikarában a következő változások történtek: elnöknővé választott Stevens Lajosné, alelnöknök Mrs. Teréz Szalay, Szalay Károlyné, beteglátogatónő Mrs. Helen Horváth. Egyébként maradt a múlt évi tisztikar. Február 4-én volt a tisztviselőik beiktatása s utána jól sikerült ebéd az egyház javára. Temettük január 24-én Ruzsa Lajos hittestvérünket. Élt 80 évet. Feltámadunk!

PITTSBURGH

Lelkész: Markovits Pál

Templom és lelkészlak: 161 Hazelwood Ave. (15207). Tel.: 421-2174. — Istentisztelet minden vasárnap de. 10-kor angolul, 11:15-kor magyarul. — Ürvacsoraosztás minden hónap első vasárnapján.

ERŐS VÁR gyülekezeti megbízott és lapterjesztő: Deteky Ágoston, 1700 Potomac Ave. (15216). Tel.: 561-7449.

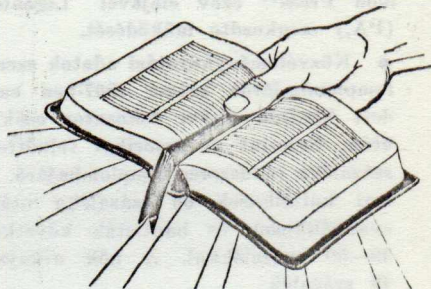
1968-ra a következő tisztikart választotta a gyülekezet: dr. Victorisz József gondnok, Zerinváry Miklós algondnok, Szebedinszky Jenő jegyző, Molnár Rudolf pénztáros, Sente Ferenc ellenőr, Molnár

Béla missziói pénzt, Kállay József pü. titkár. Az egyháztanács tagjai: Geizura Ferenc, Molnár Vilmos, Deteky Ágoston, Molnár L. Rudolf, Malják Dániel, dr. Szabó József. — Eltemettük Fides Károlyné

sz. Orbán Magda testvérünket, kit 61. életévében, január 29-én szőlített haza Tereintője. Az elhunyt 16 éven át volt hűséges orgonistánk. Boldogok a halottak, kik az Úrban halnak meg...

Mindennapi kenyér

— Útmutató a Biblia olvasásához —

1968. MÁRCIUS HÓ

1. Ézs 58:8-12. — Márk 11:15-19.
2. Márk 9:14-29. — Márk 11:27-33.

BÖJT 1. VAS. — MÁR. 3. Heti ige: 1 Ján 3:8

3. Mát 4:1-11. — Zsolt 142.
4. Jak 4:1-10. — Márk 12:1-12.
5. Jak 1:13-18. — Márk 12:13-17.
6. Zsid 4:14-16. — Márk 12:18-27.
7. Zsid 12:1-7. — Márk 12:28-34.
8. Mát 16:21-28. — Márk 12:35-37.
9. Mát 12:38-42. — Márk 12:38-44.

BÖJT 2. VAS. — MÁR. 10. Heti ige: Ézs 50:4-5

10. Mát 15:21-28. — Zsolt 5.
11. Ján 7:14-18. — Márk 13:1-13.
12. Csel 5:17-29. — Márk 13:14-23.
13. 1 Sám 3:1-10. — Márk 13:24-37.
14. Csel 16:8-15. — Ján 14:1-6.
15. Zsid 5:4-10. — Ján 14:7-14.
16. Mát 21:33-46. — Ján 14:15-24.

BÖJT 3. VAS. — MÁR 17. Heti ige: Mát 20:28

17. Luk 11:17-28. — Zsolt 6.
18. 1 Pét 1:18-21. — Ján 14:25-31.
19. Márk 6:7-13. — Ján 15:1-8.
20. Luk 22:24-30. — Ján 15:9-17.
21. Luk 4:38-44. — Ján 15:18-25.
22. 1 Kor 4:9-16. — Ján 15:26-16:4.
23. 2 Móz 12:3-14. — Ján 16:5-11.

BÖJT 4. VAS. — MÁR. 24. Heti ige: Ján 12:24

24. Ján 6:1-15. — Zsolt 136.
25. Ján 6:22-29. — Ján 16:12-15.
26. Ján 6:30-35. — Ján 16:16-24.
27. Márk 12:28-34. — Ján 16:25-33.
28. Ján 6:47-59. — Ján 17:1-5.
29. Ján 12:20-26. — Ján 17:6-13.
30. Ján 8:21-30. — Ján 17:14-19.

BÖJT 5. VAS. — MÁR. 31. Heti ige: Ján 17:19

31. Ján 8:46-59. — Zsolt 17.

1968. ÁPRILIS HÓ

1. Zsid 7:23-27. — Ján 17:20-26.
2. Zsid 9:16-22. — Márk 14:1-11.
3. Ján 13:31-35. — Márk 14:12-26.
4. Zsid 10:1-10. — Márk 14:27-31.
5. Ján 11:47-55. — Márk 14:32-42.
6. 2 Móz 32:30-34. — Márk 14:43-52.

VIRÁGVASÁRNAP — ÁPR. 7. Heti ige: Ézs 53:11-12

7. Ján 12:12-24. — Zsolt 59:2-10.
8. Ján 12:1-9. — Márk 14:53-65.
9. Zsid 9:16-28. — Márk 14:66-72.
10. Zsid 4:15-5:9. — Márk 15:1-15.
11. Ján 13:1-15. — Márk 15:16-28.
12. Nagypéntek
Ján 19:16-30. — Márk 15:29-41.
13. Mát 27:57-66. — Márk 15:42-47.

HÚSVÉT — ÁPR. 14. Heti ige: Jel 1:18

14. Húsvét vasárnap
1 Kor 5:6-8. — Márk 16:1-8.
15. Húsvét hétfő
Luk 24:13-35. — Márk 16:9-20.
16. Luk 24:36-47. — 1 Pét 1:1-9.
17. Ján 21:1-14. — 1 Pét 1:10-12.
18. Ján 20:11-18. — 1 Pét 1:13-16.
19. 1 Kor 15:35-49. — 1 Pét 1:7-21.
20. 1 Kor 15:50-58. — 1 Pét 1:22-25.

HÚSV. U. 1. VAS. — ÁPR. 21. Heti ige: 1 Pét 1:3

21. Ján 20:19-31. — Zsolt 75.
22. 2 Tim 1:6-10. — 1 Pét 2:1-10.
23. 2 Tim 2:1-5. — 1 Pét 2:11-17.
24. 1 Pét 1:22-25. — 1 Pét 2:18-25.
25. 1 Tim 1:12-17. — 1 Pét 3:1-7.
26. 1 Pét 1:3-9. — 1 Pét 3:8-17.
27. Jón 1:12-2:11. — 1 Pét 3:18-22.

HÚSV. U. 2. VAS. — ÁPR. 28. Heti ige: Ján 10:11, 27-28

28. Ján 10:12-16. — Zsolt 23.
29. Ján 10:1-11. — 1 Pét 4:1-11.
30. Mát 26:31-35. — 1 Pét 4:12-19.